

دَ طہارت ، مونخ احکام پہ شعرونو کنبی

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مولانا احمد علی مردانی

فاضل جامعہ (العلی) (الاسلامیہ) علامہ محمد نور مسیح بنوری (فائز کراچی)

Ketabton.com

اسلامی ادبی تولنہ

یونیورسٹی روڈ مردان 0312-9818511

خوروںکے

ابوالقاسم احمد علی مردانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دَظهارت ، مونتخ احكام په شعرونو كښي

مسائل د مونتخ منظوم

تصنيف

مولانا احمد علي مرداني

فاضل جامعه (اعلي) (الاسلاميه) علامه محمد يوسف بنوري نائوك كراچي

ناشر

اسلامي ادبي ټولنه مردان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی النَّبِیِّ الْاَمِّیِّ
حَمْدِ بَارِی تَعَالٰی

په نامه مي ستا مولا! نن ابتدا کره
چي زمونږ د پاره تا پيدا دُنیا کره
په کښي نمر سپوږمي پيدا کرل تا هم ستوري
جوړه تا ورسره دلته کښي بُکلا کره
غرونه، وني بوتی تا دلته پيدا کرل
په مارغانو تا حسینه پاس فضا کره
سیلابونه، دریانه چي بهیږي
همه واره ستاد حکم اقتدا کره
هریو ستانه مدد غواړي لویه خدایه
تیاره ختمه همیشه تا په رڼا کره
د حکمت نه خالی نه ده دا جهان
که پيدا ورله دې ورغ هم د فنا کره
رڼه! ستا په هر یو څیز کښي حکمت پتې ده
سلسله که شورو تا د انبیاء کره
نبوت تا شورو کړي له آدم نه
بنده تا د سلسله په مصطفی ﷺ کره
ورله تا ورکړي رڼه! حق کتاب ده

دا چي تاورته نادان سرپه! شاڪره
 په ڪنبي رب اصول راڪري ٿول د ژوند دي
 هوشيارانو ورسره مدام وفاڪره
 دا بُنياد د شريعت د دين اسلام دے
 نادانو ورسره دلته جفاڪره
 ما احمد علي! په دي يقين ساتلے
 ورسره مي ختمه پاس دغه ويناڪره

زما عقيدہ

ما ايمان راورے دے په رب غفار
 چي تنهادے تل زما پروردگار
 فريشتو باندې يقين لرم ايمان
 عبادت کوي په جمع د سبحان
 کتابونه چي نازل دي له اسمانه
 زه ايمان لرم په ٿولولہ پخوانه
 رسولان چي دغه خومره په جهان دي
 شامل ٿول زما هروختي په ايمان دي
 زه ايمان لرم په ورغ هم د قيامت
 دامنمه هر طرف ته حقيقت
 هم مالک د خير او شر دے يو اللہ

له هرڅه پوره خبر دے يو اللہ
 په تقدير لرم ايمان پوره يقين
 عقیده ساتمه دغه به ترين
 مخلوقات به پس له مرگه جمع کيږي
 له دې ټولو نه کامل ايمان جوړيږي
 په اللہ ايمان لرم زه په داسان
 لکه څنگ چي په نومونو دے بيان
 څنگ منلی مادرب چي صفات دي
 قبول کړي ورسره ما احکامات دي
 زه په ژبه مدام کووممه دا اقرار
 هم په پته دامنمه هم په جار
 مختصر دے ايمان د مسلمان
 ما احمد علي کره ذکر په شانه شان

تقسيم د احکاماتو د اسلام
 د اسلام احکام بيان چي د دنيا دي
 شريعت کښي څه روا او ناروا دي
 دغه دوه قسمونه دي په شريعت کښي
 موجود ټول دي مسلمانان! عبادت کښي
 په روا کښي فرائض او واجبات دي

ورسره په څنگ سنت مستحبات دی
 دا روا کارونه ته ټول شول څلور
 ناروا دی علاوه ددی نه نور
 دا کارونه ټولو څلور لری ثواب
 پریشودلو کښی د څنوشته عذاب
 ناروا کارونه دوه ددین اسلام دی
 مکروه اب ورسره په څنگ حرام دی
 بل یو قسم شته مباح ددی دنیا
 دروا اون ناروان ته ټول جدا
 پریشودل کول ئی دواړه برابر دی
 عالمان داسی کارونونه خبر دی

فرض

اول فرض ضروری په هر مقام دے
 دا لازم په هر بشر په خاص او عام دے
 میلاوی پی په کولو ئی ثواب
 پریشودلو کښی ئی شته دے ډیر عذاب
 دا دلیل سره ثابت ښه د قوی نه
 په دلیل سره ثابت وی له قطعې نه
 فرضیت نه چي ددغی کړی انکار

مخالف شی د مولا پروردیگار
 بی له عذره چي څوک پریردی داعمل
 عذابونه ورله شته په هر محل
 بی له عذره چي دا پریردی مسلمان
 فاسق کیږی ورسره هر یوانسان
 مستحق به ورسره شی د عذاب
 هم محروم به په دنیاشی له ثواب
 په دوه قسمه دغه فرض د دنیادی
 یو د بل نه به پوره پوره جدادی
 فرض عین سره یادیږی اول قسم
 هر طرف ته ادا کیږی اول قسم
 دا لازم په هر بشر وی د هر در
 په شرطونو چي وی څوک به برابر
 چي له چا دغه پاتی په دنیاشی
 مستحق د عذابونو د مولا شی
 فرض عین په هر بشر فرض تمام وی
 هر بشر باندي لازم په خپل مقام وی
 مثال د الری پنځه وخته مونغونه
 ورکوی چي په دنیاشی څوک زکاتونه
 نور هم ډیر شته مثالونه په هر دار

خبروئی خان همیشه دلتہ هوبنیار
 کفایہ قسم دے دویم دشریعت
 مسلمان تہ دے معلوم ئی حقیقت
 کفایہ فرض نہ وی پہ ہر بشر
 ہر مؤمن ئی دے لہ حکم نہ خبر
 جنازہ ددی مثال پہ ہر قدم دے
 حکم نہ ئی خبردار دغہ عالم دے
 دوہ قسم ونہ شول د فرض زما ورورہ!
 کتابونہ بنہ تفصیل لرہ نور گورہ
 چہ لہ فرضونہ منکروی نو کافر دے
 ورلہ حکم دغہ ہر خواتہ ظاہر دے

واجب

فرض پسے واجبات دی مسلمانہ!
 لازمی دا احکامات دی قدردانہ
 واجبات ہغہ کارونہ د اسلام دی
 چہ لازم پہ ہر بشر پہ خاص او عام دی
 پہ ظنی دلیل ثابت چہ پہ دنیایوی
 دا واجب بہ ہر طرف تہ خامخاوی
 پرینودو کنبی ئی عذاب شتہ مسلمان لہ

پريشودو کني ئي عذاب شته هر انسان له
 دواجب منکر کافر نه دے اسلام کني
 دغه حکم ماليدلی په احکام کني
 پريشودونکي ئي فاسق په هر قدم دے
 دغه حکم بيه بکاره ددي عالم دے

سنت

دریم سنت دے په واجب پسے انسانه!
 طريقه دپیغمبر ﷺ ده راروانه
 هغه کار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 یا گفتار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 ورتنه وائی درسول الله ﷺ سنت
 یا خاموشه په یو کار شی پاک حضرت
 دا عمل دا طریقه بکاره سنت ده
 دا حصه زمونږ ددین دشریعت ده
 په دوه قسمه کني تقسیم دغه سنت دے
 هغه کار چي نقل شوے له حضرت ﷺ دے
 که ئي پريشوي وی یو خلی په دنیا کني
 دغه غیر مؤکده شو په وینا کني
 مؤکده هغه سنت دپیغمبر ﷺ دی

چي واجبو ته نزدې په لراو بردي
 پرينودلو کښي گناه ئي په جهان ده
 حق حصه زمونږ د دين د حق ايمان ده
 مستحق دے هغه کس د ملامت
 چي خوک پرېردي په دنيا دغه سنت
 هم محروم به وي هغه له شفاعت نه
 په محشر کښي د حضور ﷺ د محبت نه
 داسنت مؤکده په هر قدم دے
 بڼه پوره پوره خیر له دې عالم دے
 پرينودلو کښي چي نه لري عذاب
 هغه غير مؤکده دے په هرياب
 بس ثواب دے گټه ټوله د جهان ده
 دابن کلا ده هم زنا د مسلمان ده
 هر سنت کښي د محشر گټه پرته ده
 هر بشر له برابر گټه پرته ده

مستحب

په سنت پسے نښر د مستحب دے
 شريعت کښي بهتر غوره په طلب دے
 چي ثابت ئي فضيلت دے شريعت نه

ځان خبر کړه ددې کار له حقيقت نه
 پرېښودلو کښې هيڅ نه لري عذاب
 مستحب دے چي کول ئي وي ثواب
 مستحب باندي راضي مدام اللہ وي
 ورسره د مصطفیٰ ﷺ شامل رضا وي
 ثوابونه ددې کار شته طلبگار له
 نمتونه ددې کار شته طلبگار له
 گناه گار نه دے چي پرېږدي مستحب
 نه درې دے دخفگان چاله سبب
 مستحب لري لوئي شان دا حقيقت
 د محشر د پاره حُسن دے عزت

خلاصه

دا څلور کارونه ټول دي د کولو
 نه دي نه دي په هيڅ شان د پرېښودلو
 يوشو فرض بل واجب بل دے سنت
 مستحب کار څلورم د شريعت
 د کولو دا کارونه په جهان دي
 رڼاگانې هر شر له د ايمان دي

حرام

منع کړی څه کارونه شریعت دی
 ناروا کښې ټول شامل په حقیقت دی
 په حرام سره یادیږي هغه کار
 چې خوښ نه وی د مولا پروردیگار
 چې ئې منع په دلیل ښکاره قوی وی
 لري لري تاله تلل چې ضروری وی
 ځان خبر ساته چې هغه کار حرام دے
 چې د زهر په شان نوم ئې ټول تمام دے
 د حرامونه منکر سړي کافر دے
 دغه حکم د اسلام ښکاره ظاهر دے
 مستحق د هر عذاب په قدم دے
 مبتلا چې په کښې کوم بڼی ادم دے
 د فاسق په نامه یاد په هر قدم دے
 هر طرف ته ورته غم دے هم تورتم دے

مکروه تحریمی

هغه کار چې شریعت کښې نه خوښیږي
 په مکروه سره په نوم مدام یادیږي
 که مکروه وی تحریمی په کښې عذاب شته

تنزيهي کښي کښيدل د حق ثواب شته
 چي ثابت وي په دليل سره د ظن
 د عذاب مستحق کيږي هغه تن
 تحريمي کارونه هغه د دنياوي
 چي ناخوښه شريعت کښي د مولاوي
 ټول مکروه تحريمي د ددي عالم دي
 ناروا دغه کارونه د تورتم دي

مکروه تنزيهي

پريښودلو کښي چي کله ئي ثواب وي
 په کولو نه سزانه ئي عذاب وي
 پريښودل چي کله غوره ديو کاروي
 پريښودل چي کله غوره ديولاروي
 دامکروه تنزيهي د مزم اوروره!
 مثالونه ورله ته خپله اوگوره

د اودس طريقه

طريقه داسي بيان ده د اودس
 چي د مونغ کړي اراده کله يوگس
 لويښي پاک کښي، اوبه پاکي مسلمانه!

اخستل اول پڪار دى اے انسانه!
 هم پاك والے ضروري دے د مڪان
 چي گنده ورسره نه شي دا انسان
 په طرف د قبلي ناسته ده اول
 خيال ساتل دى د پاكې په هر محل
 بنه په بڪلي انداز ناسته ده پكار
 په مزه مزه اودس كوي هوشيار
 انغيستل د خپل لوستونو په اول دى
 بسم الله ورسې وروستو بيا وئيل دى
 هر عمل دے دا ثابت له شريعت نه
 خان خير كړه د اودس له حقيقت نه
 بيا لاسونه متو پورې ټول وينخل دى
 بنه پوره پوره ورسره ټول مړل دى
 خله كښي درې خلي اوبه دى اچول بيا
 ورسره دى برابر مسواك كول بيا
 كه مسواك وي نو مسواك كول بهتر دى
 لوئي واړه ئي فضيلت نه بنه خبر دى
 بيادى پوزه كنځالول پوره درې خله
 صفا كول په بنه انداز ده پوزه خپله
 ورسې د پوره مخ تاله وينخل دى

په لاسو سره مخ پوره مړېل دی
 ديو غوړې نه د بيل غوړې پورې انسانه
 حد د مخ د مې ځان کړه مسلماننه
 د تنلي سره د ځني لاندې ټول
 په وينځولو کښې دی تاله شاملول
 بيا لاسونه دی وينځل تر ځنگلانو
 ځان ساتي خپرله دغي مؤمنانو!
 د سر مسح وړپسې په شريعت شته
 داودس دا طريقه په دې حقيقت شته
 وړپسې د خپو وينځل په مسلمان دی
 په ترتيب ما ذکر کړې په جهان دی
 اول ښې اندام وينځل دی په هر مقام دی
 دا واضحه ټول حکمونه د اسلام دی

د استنجا بيان

گندگي سره پليت چي دا بدن وی
 استنجا هله لازم په دغي تن وی
 که اوبه وی نو اوبه دې استعمال کړې
 گندگي له تن نه ختمه دې هر حال کړې
 که وی بولو ته څوک ناست ميدان صحرا کښې

استعمال دي کري بيا لوتنه استنجاء کښي
چي پاک والي کله راشي په جهان
استجاء شولنه پوره ددي انسان

د استنجا مکروهات

په کپړه هم په کوئيله چي استعمال کري
خان خبر کړه دي مکروه کري ناروا کري
د کاغذ استعمال منع د اسلام کښي
حکم دغه ماليدلي په احکام کښي
په هلوکي باندي منع استنجاء ده
فيصله د شريعت دا په دنياده
استعمال په کښي د سوتي ناروا ده
چا سره چي استنجاء له په دنياده
استعمال د گندگي کښي کراهت شته
حکم دغه ښه ښکاره د شريعت شته
استعمال د ښي لاس منع ده هر چاله
چي خوک لارشي په دنياکښي استنجاء له
د اسلام د شريعت دا فيصله ده
د مکروه اعمالو بیره تذکره ده

دَ اودس خَلور فرض

مخ پَسے لاسونہ مسخ بیا دَسر
 دوارہ خِپی ویننخَل دی فرض برابر
 دغہ فرض دَ اودس دی تَولو خَلور
 نیشته نیشته علاوہ ددی نہ نور
 کتہ یو پاتی شولہ دی نہ ناتمام دے
 دا اودس چپی دلتہ کرے خاص او عام دے
 بنہ پوره پوره ویننخَل دی دَ تَولو مخ
 بنہ پوره پوره مَرپَل دی دَ تَولو مخ
 اول فرض پے اودس کتبی دغہ یاد کرہ
 مخ پَسی دوارہ لاسونہ خپل ویننخَل دی
 دَ خَنگلو سرہ دا پوره مَرپَل دی
 بیا دَسر مسخ پکارده توله توله
 فرض دا پے هر دربارده توله توله
 خَلورمه حصہ مسخ حق دَسرده
 فرائض و کتبی پے شمیر کرے هر بشرده
 دَ گتو سرہ دَ خپو ویننخَل لازم دی
 دا پے پا کو پے اُو ویننخَل لازم دی
 دا خَلور شول دَ اودس فرض تمام
 خان خیر دی کری له دی نہ خاص او عام

د اودس سنت

په شمير ديارلس په اودس كښي ټول سنت دي
 دغه ټول مقرر كړي شريعت دي
 په اول كښي هميشه د ټولو نيت وي
 چاته ياد چي د رسول الله ﷺ سنت وي
 بسم الله وئيل سنت د پيغمبر ﷺ دي
 هوبنيارانو ته ده پته ښه خبر دي
 وينخل دري پيري لاسونه په جهان شته
 په سنتو كښي د خوږ نبي سلطان ﷺ شته
 د اودس په سنتونو كښي مساواك دے
 علامت د نيك عمله سرې پاك دے
 خله وينخل مسنون دي دري خلي هر چاله
 چي راخي درته په مينه هر خوك خواله
 په سنتو كښي د پير د هم خلال دے
 ورسره ئي د وجود د تن جمال دے
 اوبه دري خلي د پوزي هم سنت دي
 خومره ښكلي دا اعمال د شريعت دي
 تل وينخل دي دري خلي د هر اندام
 په سنتو كښي راغلي دا مدام
 په سنتو كښي پوره مسح د سرده

نقل شوے طریقہ دپیغمبر ﷺ ده
 دغورونو مسح شته دے هر بشر له
 حکم دغه دے غریب له هر افسر له
 په اودس کنبی بل سنت موجود ترتیب دے
 نقل شوې دا ترتیب له رب حیب دے
 هم خلال دگوتو تولو دے سنت
 دا حصه ده په دنیا د شریعت
 مسلسل اودس کول مسنون عمل دے
 دغه شمیر ورسره تل په هر محل دے

د اودس مستحیات

تول پنځه خیزه اودس کنبی مستحب دی
 خوش په هر مقام دنیا کنبی دا رب دی
 بڼی طرف نه شور و کول مدام اودس
 مسنون دغه دے عمل دهریو کس
 دخت مسحه شریعت کنبی مستحب ده
 مسئله زمونږه دا هم د مذهب ده
 په اودس کنبی مدد نه اختل بل نه
 مستحب دی مدد نه اختل خپل نه
 دارنگ ناسته په صفا مقام اوچته

مستحب دغه عمل دے نيك سيرته!

دَ اودس مڪروهات

په اودس ڪنبي شته مڪروه خيزونه ڀير
 مسلماننه يادساته ، نشي دي هير
 په گنده خائي ڪنبي اودس ڪول انسان له
 دامڪروه عمل راغله مسلمان له
 صفائي ڪول دَ پوزم په بي لاس
 دامڪروه گهي چي خوك لري احساس
 بيا خبري په اودس ڪنبي دَ دنيا هم
 مڪروهاتو ڪنبي ده شمير دغه وينا هم
 هر اودس چي دَ سنتو وي خلاف
 مڪروه حڪم هر طرف ته لري صاف
 مڪروهات دي دَ اودس دغه خلور
 علاوه ددي نه شته په جهان نور

نواقض دَ اودس (دَ اودس دَ ماتيدو خيزونه)

چي خه خيز شي له بدن نه رابهر
 ورسره اودس مـاتـيـري دَ بشر
 هم ماتيـري په هوا بدبو اودس

خامخايه كړي اودس داسي هر كس
 مونتغ كښي زور سره خندا د هر شر
 ماتوي اودس د نيا كښي برابر
 په اتيو اودس ماتيږي هر طرف ته
 دغه حكم بيانږي هر طرف ته
 د انسان نه چي مجنون جوړ شي د نيا كښي
 اودس مات شي ورسره په ابتدا كښي
 ويننه شي چي له بدن نه رابهر
 اودس مات شي ورسره د هر بشر
 گندگي، زوي بهر شي چي له تن نه
 دي سبب د اودس ماتې له بدن نه
 هغه خوب چي وي په ملاسته يا په ډډه
 ورسره اودس ماتيږي مخاطبه!
 بيهوشي سره ماتيږي هر اودس
 ناخبره چي له خان نه شي يو كس
 ټول اته شول صورتونه د جهان
 اودس دي سره ماتيږي د انسان

د غسل طريقه

طريقه د غسل شته په شريعت كښي

بيان شوي د نبي ﷺ ده په سيرت كښي
 په وينځلو د خپل لاسو ابتدا كړه
 آغاز دي سره د غسل په دنيا كړه
 د خپل تن نه گندگي لرې كړه وروره!
 د بدن نه گندگي لرې كړه وروره!
 استنجا وړپسي بيا په خاص او عام شته
 طريقه داسي موجود ټوله تمام شته
 اودس او كړه وړپسي پوره تمام
 داسنون عمل هير نه كړي د اسلام
 اوبه واچوه بدن باندې بيا وروره!
 اوبه واچوه ټول تن باندې بيا وروره!
 پاتي نشي چي اوچ ځائي دې په بدن كښي
 طريقه دغه موجود ده هر وطن كښي
 اوبه واچوه درې ځله په بدن خپل
 چي اوچ پاتي درنه نشي دغه تن خپل
 د بدن مړل په لاسو دي پكار
 دا د غسل طريقه ده په هر دار
 هم په ځله او پوزه كښي اوبه اوچول دي
 طريقه د شريعت د انقل كول دي
 دا كامله طريقه شوله د غسل

دا کامله تذکره شوله دَ غسل

دَ غسل فرائض

درې په غسل کښې ټول فرض په جهان دی
 ښه خیر له دغې فرضو عاقلان دی
 کنگالول دَ خلی اول فرض کره یاد
 دې سره دَ غسل کی پرده خپل بُنیاد
 بیاپه پوزه کښې اوبه اچول دی فرض
 ښه انداز سره دا ښه اچول دی فرض
 ټول بدن بیاپه اوبو پوره لمډول دی
 همیشه داسې هر خواته دَ غسل کول دی
 درې دا فرض شول تمام دَ شریعت
 یاد ساته په هر مقام دا هر ساعت

د غسل سنت

ټول په غسل کښې پنځه سنت بیان دی
 ناخبره خلق واره نادان دی
 د بندونو پورې لاس دا خپل وینځل دی
 ناپاکۍ له خپل بندن نه لرکول دی
 هم دَ غسل نیت مسنون په کښې تمام دے

دغه حکم بئنه بئکاره ددین اسلام دے
 مخکینی غسل نه اودس کول مسنون دی
 رنځگانی هر بشر له دژوندون دی
 داویو هم بهیدل په تن سنت دی
 عاقلان پوره خبر له شریعت دی
 طریقہ دهر مسنون غسل دپاره
 فائده واخلاقه داحمدتہ له اشعاره

د غسل مکروهات

تول په غسل کینی مکروه دی خلور کاره
 یاد کره، ته که ئی د علم طلبگار
 په بدن چي کپري نه وی بیا کلام
 منع دلتہ شریعت کینی دے تمام
 مخ قبله ته یا قبلي ته شا کول
 مکروه ددی هر بشر له دا کول
 هر یو غسل د سنت چي وی خلاف
 مکروه حکم هلتہ کینی مدام وی صاف
 هم زیات والے داویو د استعمال
 مکروه دی، چي خوک ئی نه ساتی نن خیال
 دا مکروه اعمال د غسل شول تمام

خيال پڪار دے چي ساتي ددي عوام

د غسل قسمونه

په دري قسمه باندي غسل دانسان دے
 مستحب، سنت يا فرض په جهان دے
 كله كله په واجب فرض يا ديري
 په انسان چي غسل كله لازميري
 غسل نوم دے لمدول دتول بدن
 بهيدل دي داوپوپه دغي تن
 ورسره شته مضمضه هم استنشاق
 بهترين دغه عمل دے په افاق

بيان د فرض او واجب غسل

زنانه باندي چي تير شي حيض نفاس
 فرض غسل په تكميل شي په احساس
 چي مني شي په شهوت له تن بهر
 غسل دلته واجبيري په بشر
 خنګه غسل چي مذکور په مراتب دے
 په دخول د حشفي سره واجب دے
 واجبييري غسل هم په احتلام

ياد ساته درنه هيرنشي دا احكام
 چي گنده شي دانسان خوب كشي بدن
 ورتنه خائي گنده معلوم نه وي دتن
 غسل هم ورسره دلتنه واجبي پري
 چي انسان ته گنده خائي نه معلوم پري
 بشر هغه چي رخصت شي له دنيا نه
 غسل وركره وركله دلتنه كشي انسانه!
 دغه غسل وركول دلتنه واجب دي
 لازم دامسلمان هريو طالب دي

مسنون غسل

د جمعې دورخي غسل د مسنون
 په دنيا چي تيروم دلتنه ژوندون
 د وقوف عرفات غسل پكار د
 په سنتو كشي د سيدالابرار رضي الله عنه د
 غسل دارنگ هريو مونغ له داختر
 مسنون دغه د عمل د پيغمبر صلى الله عليه وسلم
 مسنون غسل د احرام لره مدام
 دا عمل د دلتنه كشي كوي عوام

مستحب غسل

پس دَ مری لامبولونه انسانه!
 غسل اوکړه مستحب اے مسلمانه!
 سپورمې اونیسی چي تندردَ آسمان
 مستحب ورسره غسل دے بیان
 دَ صلوة الاستسقاء دَ مونخ دَ پاره
 شته دے غسل مستحب عاقل هوشیاره
 نورددې نه علاوه پیر مقامات دی
 شامل هغه ټول زمونږ په عبادات دی

دَ تیمم بیان

اول فرض تیمم دَ پاره نیت دے
 حکم دا مونږ ته را کړے شریعت دے
 دوه ضربونه بل یو حکم دَ جهان دے
 امر کړے مونږ دا ته غنی سبحان دے
 دواړه لاسه په خورو پوره وهل دی
 بیالاسونه ټول په مخ پوره مړل دی
 دویاره وهل دی بیاپه خورو لاس
 چي په شان لکه دَ نیت لری اساس
 لاس په لاسو دی رابنکل ترخنګونانو

خان کره پوهه له نیکانو صالحانو
دغه درې فرض دی ټول د تیمم
ضرورت وخت کښې دی کول د تیمم

د تیمم متفرق حکمونه

چې شی ویلی او یا اوسوځی په اور
هغه سپین کة جهان وی یا کة تور
تیمم په هغې نه کیږی انسانه!
نور خیزونه لټوه اے مسلمانه!
پاکه خوره شپه دې لره پکار ده
دا تحفه ډالې د حق پروردیگار ده

د مونغ طریقہ

په نامه د پاک سبحان مې ابتداءه
چې محکمه، ښه صادقه ئې ویناده
بیانوومه طریقہ د مونغ گزار
د اللہ نه د مددیم طلبگار
توفیق راکړے اے مولا! د ښه بیان
چې راضی رانه شے ته په هر مکان
دا عمل زما توبه چې د محشر شی

تبول روشاننه ورسره زماقبرشی
 ناخبر لره سبب دَ هدايت شی
 ورسره ورتنه نصیب هر سعادت شی
 راییداره ورسره هر یوانسان شی
 مستحق دَ نعمتونو په جهان شی
 چي دَ مونخ په اراده ادری ری رب ته
 توجه دی هر ساعت لری ادب ته
 په اخلاص په توجه و به دی اودی ری
 دی سره دَ مونخ آغازوی شور و کی ری
 مخ قبله ته به کپی بیادغه انسان
 خیال ساتی به ورسره ددی بیان
 کپر می، تن بدن به پاک ددی بشروی
 پاک به هم دَ مونخ دَ پاره هغه دروی
 داشروطونه دی هر مونخ له ابتدا کبی
 عبادت کوه مدام دَ دین رنیا کبی
 مونخ ته اودی ری چي کله یوانسان
 خپل لاسونه به اوجت کپی دَ جهان
 دالاسونه تر غوړونو اوجتول دی
 داسلام په احکاماتو عمل کول دی
 ورسره به تکبیر وائی مونخ گزار

فرضيت نه ددي نه کري خوك انکار
 ابتدا کني دهر مونخ اللہ اکبر دے
 ورسره دَمونخ آغاز په هر يو دردے
 دَسجدي خائي ته به گوري دا انسان
 مونخ ته اودري پی چي کله مسلمان
 دَکبير تحريمي نه پس ثناده
 طريقه دَخور نبی دَمصطفى ﷺ ده
 ثنا وائي به په پته مسلمان
 نقل شومے دا بيان دے په جهان
 لوستل وروستوله ثنانه تسميه دی
 برکتونه ورسره په هر حصه دی
 تعوذ ورسپسي وروستو په جهان دے
 هر طرف ته راسپسي خک شيطان دے
 تعوذ وئيل راغلی دی سنت
 ورسره دې له شيطان نه حفاظت
 فاتحه ورسپسي وروستو دی لوستل
 خان له مونخ کني دا په پته دی وئيل
 فاتحه مونخ کني لوستل وروره! واجب دی
 لازمی دغه يادول په هر طالب دی
 تلاوت دَفاتحي چي مکمل شی

دا سورت د فاتحي چي مڪمل شي
 ورپسي امين وئيل هرخوا مسنون دي
 رنڱانني برڪتونه د ژوندون دي
 په امين پسي لوستل بيا د سورت دي
 خوك خبر چي له هذ هب له حقيقت دي
 يو حصه دلته كافي ده تلاوت له
 اسانتيادغه راغله دي امت له
 دري آيات ه دي لوستل واره تمام
 يا ايت يولوئي لوستل په دي مقام
 دغه حكم د اسلام د شريعت د
 متفق په دي خبره تول امت د
 دا واجب په هر بشر په لراو بردي
 هوبنياران له دي خبري به خبر دي
 هر كله چي مڪمله شي تلاوت
 نوبدل به مونغ گوزار كړي خپل حالت
 د قيام نه به ركوع ته شي روان
 قيام پاتي به پوره شي د جهان
 ورسره به تكبير وائي دا ساعت
 كوم ساعت چي بدلوي بشر حالت
 په ركوع كښي د ركوع تسبيح لوستل دي

بنه په مينه محبت پوره وئيل دى
 درې درې ځلي تسبيحات شته په ركوع كښي
 ددې پيرزيات بركات شته په ركوع كښي
 تل ركوع كښي د ركوع تسبيح مسنون ده
 هر شړله عطيه ددې ژوندون ده
 په تسميع سره دى تلل وړله قيام له
 دغه حكم دى راغلى خاص او عام له
 ورسې به په تحميد ژبه لمده كړي
 د مولا به بنه په مينه تذکره كړي
 كه تسميع ده كه تحميد دواړه سنت دى
 دا ثابت پوره پوره له شريعت دى
 بيا سجدي ته به روان شى په داشان
 لكه ځى چې څوك ديدن له د جانان
 ورسره به په تكبير ژبه لمده كړي
 رب ته تپته د جهان به هر حصه كړي
 تپت په زمكه به مولاته دا بشر شى
 تندي، پوزه به زمكه برابر شى
 دواړه لاسه به په زمكه بنه تمام وي
 د سجدي دا طريقه د خاص او عام وي
 ده سجده په مونغ كښي فرض مونغ گزار له

لازمی دی اد کول غریب مالدار له
 دغه شان بله سجده شته هر رکعت کښي
 دوه سجدي د یو رکعت شومے شریعت کښي
 هر سجدي ته په تکبیر سره دی تلل
 خان خیر کره، هم خیر کره پوره بل
 دي سره به یو رکعت پوره تمام شی
 ورپسې د بل رکعت شور و قیام شی
 د سجدو مینځ جلسه په هر مقام شته
 په سکون سره داناسته بڼه تمام شته
 دوه سجدو سره کامله به رکعت شی
 دا توبڼه به په محشر دغه ساعت شی
 بیا به اودریږي قیام ته دویم رکعت ته
 په اخلاص سره د ژوند دي عبادت ته
 اودریدل دی په تکبیر سره قیام ته
 دغه حکم دے راغلي خاص او عام ته
 دویم رکعت کښي به آغاز له بسم الله وی
 ورپسې د فاتحي سورت به بیا وی
 بیا امین به وی سورت به وی رکعت کښي
 خوند مزه شته د مولا په عبادت کښي
 په تکبیر سره به لار شی بیا رکوع ته

زده کره دغه طریقہ لویو وپوته
 په رکوع کښي تسبیح وائی د مولا به
 وائی دغه تسبیحات اعلا ادنی به
 درې ځلي دغه وئیل په دې مقام دی
 چي خیر له خپل نبی ﷺ نه له اسلام دی
 په تسمیع سره بیا وروستو اودریدل دی
 ورسره یو ځایي تحمید پوره وئیل دی
 بیا سجده ته په تکبیر به مونغ گوزار ځی
 اطمینان سره پوره ورتنه تیار ځی
 په سجده کښي تسبیحات لوستل په شوق دی
 د ثواب دا کلمات لوستل په شوق دی
 بیا جلسي ته په تکبیر سره ده ناسته
 نه روا دلته ولاړه، نه ده ملاسته
 په تکبیر سره جلسي نه پس بیا تلل دی
 پاک الله ته داتندی خپل لگول دی
 ورسره پوزه لگول دی په سجدو کښي
 بیا مشغول کره ځان ثنا کښي په تسبیو کښي
 تسبیحات پوره درې ځلي شته اسلام کښي
 شك اونکري د احمد علی کلام کښي
 بیا ده ناسته، قاعده ده شریعت کښي

دا شامله ده دَمونخ په عبادت کښي
 بيا وئيل التحيات دى هر بشر له
 طريقه دَمونخ راغلي لراو برله
 دوه رکعته کڼه وي مونخ نو بيا درود شته
 ورپسي بيا دُعَاگانې په وجود شته
 بيا سلام سره به مونخ زمونږ تمام شي
 هر بشر لره روا به بيا کلام شي
 هر بشر لره روا به خوراک خکاک شي
 رواده له تجارت به د املاک شي
 کڼه د دوونه زيات رکعته په جهان وي
 طريقه به ئي هم بره دغه شان وي
 بسم الله ده فاتحه او بيا امين دے
 هر عمل د شريعت غوره حسين دے
 نيشته فرضو کښي امين پسے سورت
 چي وي دريم يا خلورم کله رکعت
 نوره بره طريقه توله يوشان ده
 بنه اسانه طريقه دَمونخ بيان ده

دَمونخ فرائض

تول پنخلس مونخ کښي فرض په بشر دي

ووةٔ دننه دی ، اته ترینه بهردی
 پتول دی د بدن هریشرله
 فرض دغه په جهان شته لراوبرله
 د بدن پاک والے فرض دے انسان له
 مونخ چي کله کوی دته مسلمان له
 د مکان پاک فرض په جهان دے
 مونخ ته کله چي ولاړ په دي انسان دے
 په خپل وخت کښي ادا کول د مونخ دی فرض
 رکعتونه فرض تول د مونخ دی فرض
 د کپرو پاک والے فرض په انسان دے
 مونخ ته کله چي ولاړیو مسلمان دے
 په تکبیر تحریمی د مونخ آغاز
 مونخ کښي فرض دے آغاز په دي انداز
 استقبال د قبلي فرض دے هر چاله
 که دي شک وی لاړ شه لاړ شه خپل ملاله
 نیت هم فرض دے هر مونخ له شریعت کښي
 لازمی دے ضروری هر عبادت کښي
 قیام فرض دے په مونخ کښي هر بشر له
 روانه دی پرینودل ئي لراوبرله
 دا په عذر سره هر خوا پاتي کیږي

خوپه ناسته حکماً دغه ادا کيږي
 قرأت په مونغ کښي فرض د قرآن دے
 ښه خبر له دې نه هريو مسلمان دے
 رکوع فرض ده سجدې دواړه لازم دی
 دامونخونه ورسره دلته قائم دی
 ناسته فرض ده د مونغ په اختتام کښي
 دا حکمونه ټول موجود دی په اسلام کښي
 په قعده اخيري ياده په دنيا ده
 ناسته دغه ضروري تل په هر چا ده
 په خپل قصد ارادې سره سلام هم
 فرضيت کښي دے شمير شوم تل تمام هم
 دغه فرض په هر مونغ کښي د جهان دی
 ما احمد علی ليکلی د مردان دی

د مونغ واجبات

خلوار لس مونغ کښي واجبات په هر مقام دی
 دغه ټول مقرر کيږي چي اسلام دی
 کپه د فرضو دوه رکعتنه مقرر
 چي قراءت په کښي کوي دغه بشر (1)
 دا واجب حکم هر خوا د شريعت دے

بښه خبر له دې نه دلته دا امت دے
 فاتحه لوستل واجب دی هر بشر له (2)
 د تصدیق د پاره لار شه معتبر له
 په اول دوور کعتونو کښي سورت (3)
 واجب حکم لری دغه هر ساعت
 د سجدو په مینځ کښي ناسته په بڼه شان (4)
 جلسه مونغ کښي ده واجب په هر انسان
 په قعدہ اولی کښي ناسته په هر در (5)
 په مقدار د تشهد په لراو بر
 واجب ناسته ده په مونغ کښي هر بشر له
 راشه دین له حقیقت له حق خبر له
 په ارکانو کښي ترتیب په شریعت شته (6)
 واجب حکم ور له دلته هر ساعت شته
 در کوع نه پس قومہ چي ادا کیږی (7)
 سجده سهو ئي په ترک تل لازمیږی
 تشهد دواړو قعدو کښي هم واجب دے (8)
 بښه خبر له دې نه هر خواته طالب دے
 فاتحي پسي واره درې آیاتونہ (9)
 یا واره واره لوستل دی سورتونہ
 یا وئیل دی ورپسي دلوئي ایت تل

په واجبو کښي دے شمير په شريعت تل
 ضروری دے ورسره هم اطمینان
 چي ادا شی په سکون ددين ارکان
 يو واجب له واجباتو نه قنوت دے (10)
 فاتحي کښي په امام پسے سکوت دے (11)
 تکبيرونه دی واجب دَ هر اختر (12)
 ياد ساتی دغه دُنیا کښي هر بشر
 دَ خپل مونغ نه په سلام سره وتل (13)
 واجب دی په حق کلام سره وتل
 ماسختن په هر وړوکي لوئي اختر کښي (14)
 هم په وترو په رمضان کښي په سحر کښي
 دَ جمعې دَ تراوو هم دَ ماښام
 تيز آواز سره لوستل دی په امام

ومونغ سنت

ټول دی يوويشت سنتونه په قياس (معنی اندازه)
 اوچتول دی دَ غوړونو پورې لاس (1)
 دويم تلی چي دَ قبلي په استقبال شی (2)
 گتي ورسره چي پاتي په خپل حال شی (3)
 نيغ ساتل دی دَ تکبير په وخت کښي سر (4)

- دا سنت دی د حضرت خیر البشر ﷺ
- لاس ترل عمل مسنون په هر مقام دے (5)
- دا عمل پوره ثابت له دین اسلام دے
- په شور و کبھی د ثنا لوستل سنت دی (6)
- دا اعمال د پاک نبی ﷺ د ټول سیرت دی
- تعوذ مسنون عمل اول رکعت کبھی (7)
- بسه شوق سره لوستل اول رکعت کبھی
- تسمیه په رکعت کبھی ده مسنون (8)
- رنگانگانی دا بشکلا ده د ژوندون
- هم آمین سنت عمل د پیغمبر ﷺ دے (9)
- پر هیزه سرې بسه پوره خیر دے
- ملا او سردې برابر وی ستار کوع کبھی (10)
- مدام یاد ساته هر خواته دار کوع کبھی
- په قومه کبھی د تسمیع (11) سره تحمید (12)
- دا مسنون اعمال دی ترک لری وعید
- په سجده کبھی دی اول پنډې لگول (13)
- بیالاسونه خپل تنډې برابرول
- گسه خپه دی خورول په لراویر
- چې جلسه (14) یا قعه (15) کړی یو بشر
- اودرول دی د خپې دی داسې په جهان (16)

تولي گتي چي قبلي ته کړي انسان
 خپل لاسونه په ټول برابرول دي (17)
 مسنون هر خواته عمل مدام دا کول دي
 دا اعمال د شريعت پوره مسنون دي
 رڼاگانې هر طرف ته د ژوندون دي
 تشهد کښي خپله گټه اوچتول (18)
 بيا په اشهد سره اشاره کول
 دا مسنون عمل ثابت له شريعت دے
 هر عمل کښي پټ په پټه څه حکمت دے
 په قعدة اخيرني کښي هم درود (19)
 په سنتو کښي مدام لري وجود
 په درود پسي د عا شته شريعت کښي (20)
 شك ددي خبري نيشته په سنت کښي
 گرځول دي په طرف د نبي سلام (21)
 بيا په گس طرف به مونغ شي ټول تمام

د مونغ مستحبات

په مانځه کښي ټول پنځه مستحبات دي
 د افضل غوره مونغونو دا صفات دي
 دلستونونه لاسونه چي بهر وي

مستحب به خامخاپه لراو بروی
 په رکوع او په سجدو کښي درې نه زیات
 مستحب وئیل راغلی تسبیحات
 حکم دغه منفرد له په جهان دے
 امام دې نه استثنیٰ په هر مکان دے
 د سجدې ځایي ته کتل دی په قیام کښي
 دا اداب د مونتخ گوزار دی په اسلام کښي
 خپلو خپو ته په رکوع کښي تل گوری
 په رکوع کښي خپلو خپو ته کړی نظر
 چي له دین اوله اسلام وی ښه خبر
 مستحب دغه عمل دے هر بشر له
 داراغلي په اسلام کښي لراو بر له
 په جولي باندي نظریه کړی جلسه کښي
 هم نظریه په جولي ساتی قعدې کښي
 په اورو باندي نظریه په سلام کښي
 هریو امر د اسلام دے خپل مقام کښي
 مستحب دی اسویلو کښي خله بندول
 هر عمل په اطمینان سره دی کول
 په ښي لاس باندي خله بنده کړه قیام کښي
 نور د گس لاس حکم شته په هر مقام کښي

دَ مونغ مڪروهات

هغه ڪار چي شريعت ڪنبي نه خوڻي پري
 په نامه به دَ مڪروه هغه ياد پري
 مونغ ڪنبي سدل دے مڪروه هريو بشر له
 دغه حڪم دے غريب له هرافسر له
 چي خادر دي زورند ڪري وي په سر
 دغه سدل دے له سدل شه خير
 لوبي مونغ ڪنبي دَ ڪپرو سره مڪروه دي
 خنگ چي لوبي دَ ويشتو سره مڪروه دي
 دَ ڪپرو راغندول منع دي مونغ ڪنبي
 يا ڪپرو له خورول منع دي مونغ ڪنبي
 مونغ مڪروه دے چي ڪپرے دَ حقارت وي
 تڪ ورسره هر محل ته په نفرت وي
 دغه حڪم لري خلة ڪنبي شه نيول
 ورسره په دي جهان ڪنبي مونغ ڪول
 بيالوستل چي شه وي خلة ڪنبي دَ قران
 مونغ گزار له روانه دے په هيخ شان
 مونغ ڪول دي په سستي سره سرتور
 مڪروهاتو ڪنبي شامل دے په هر ڪور
 چي حاجت لري دَ بول ڪله انسان

مونغ مڪروه دے دا ساعت په دې جهان
 ڪانڻي دارنگ لڙ ڪول دَ مونغ گزار
 لاندي زمڪه باندي لاس وهل يار يار
 مڪروهاتو ڪڻي شامل په هر قدم دے
 بنه خبر له دې هريو محترم دے
 خپلو گوتونو ته ٽڪونو نه دي ويستل
 يا لاسونو نه دي ويول سر مڙيل
 دغه مونغ ڪڻي لويي ڪول دَ هر بشر دي
 مڪروهاتو ڪڻي شامل دا په هر دري
 اخوا ديخوا مخ قبلي نه اڙول
 مونغ گزار له دي مڪروه دغه ڪول
 ناسته منع ده دَ سڀي په رنگ ، انسان له
 مڪروهاتو ڪڻي شامل ده مسلمان له
 دَ پٽڪي په تاؤ سجده ڪڻي ڪراحت دے
 لوئي ڪمي ددي جهان دَ عبادت دے
 خورول هم دَ لاسونو په داشان
 چي په زمڪه شي څنگلي دَ انسان
 دا سجدو ڪڻي هر بشر له مڪروه دي
 دا غريب له هر افسر له مڪروه دي
 دَ سنتو خلاف مونغ ڪڻي ڪول ڪار

مڪروه دغه دے عمل دَ مونغ گوزار
 ختمول دَ مونغ گوزار خپله سستی
 چي پيدا په غزیدلو کړی چستی
 دامکروه عمل هم شته په هر قلم
 ورسره شی رحمتونه هر خوا کم
 هم شمیره دایاتونو ده مکروه
 هم شمیره دَنور خیزونو ده مکروه
 بندول هم په خادر کښي خپل لاسونه
 مکروهاتو کښي راځی دغه خیزونه
 په کپړو دَساه لرونکی خیز تصویر
 مونغ مکروه دے ورسره په هر تحریر
 چي خالی وی مخکښي صف له ابتدا
 نومکروه دی اودریدل وروستو جدا
 بڼے یا گس یا مخامخ لاندې تصویر
 مونغ مکروه دے ورسره په هر تحریر
 اودریدل هم دَامام بره اُچت
 دا عمل لری په مونغ کښي کراحت
 اُچت والے چي دیو لاس په مقداروی
 مکروه مونغ به هله دا دَ مونغ گوزاروی
 اودریدل ټول په محراب کښي دَامام

مڪروهاتو ڪنبي شامل دے دا تمام
 ڪه ڇه لڙوي رابهر امام محراب نه
 دَ مڪروه حڪم به لارشي دغي باب نه
 پٽول لڙي دَ سترگو ڪراھت
 مسلمان چي ڪري دَ مونخ دا عبادت
 اسويلى هم راويستل په خپل اختيار
 مڪروهاتو شامل دے په هر دار
 جڙسته ناسته هم مڪروه په دي جهان ده
 مونخ ڪنبي ناسته چي ڪله دَ مسلمان ده
 دَ سلام جواب و رکول په اشاره هم
 مڪروهاتو ڪنبي بهر ده نظاره هم
 دغه ٽول دي مڪروهات په مقام
 نور ددي نه علاوه هم شته احڪام

نواقص دَ مونخ (دَ مونخ ماتونڪي ڇيزونه)
 مونخ دَ پاره ماتونڪي هر ڪلام دے
 يا سلام ڪول، جواب يا دَ سلام دے
 مونخ ڪنبي مخڪنبي مقتدي چي له امام شي
 مونخ به مات دَ سجدي او دَ قيام شي
 دَ بالغ سڙي په زوره چي خندا وي

مونخ ماتيرِ چي له غم ڊکه ژړاوی
 هم دَ مونخ دے ماتونکے هغه سوال
 له مخلوق چي دَ غوښتولری مثال
 اُف يا اه ويستل له درديا دَ خة غمه
 مونخ ماتيرِ ورسره اے محترمه
 غلطی لويه په قران کښي دَ بشر
 مونخ ماتيرِ ورسره په لراوبر
 دي قران ته په کتلو دَ انسان
 مونخ ماتيرِ ، چي ئي لولی مسلمان
 مونخ چي خنگ په هر کلام سره ماتيرِ
 په گنده خائي کښي قيام سره ماتيرِ
 دَ قبلي چي کله ختم استقبال شی
 مونخ به مات دَ مونخ گوازه دغه حال شی
 شرط په کښي دے چي بي عنره دا عمل وی
 هله حکم ورسره به دغه تل وی
 دا انسان چي کله مونخ کښي بي پردي شی
 مونخ به مات دي بشر په هر حصي شی
 هم وئيل سبحان اللّٰه په خه خبر
 مونخ ماتيرِ ورسره دَ هر بشر
 په ترجيع ماتيرِ مونخ دَ مونخ گوزار

ياد ساته تبول د احمد علي اشعار
صورتونه شته د مے نور هم په جهان
بس كافي د مے اختصار له دا بيان

د پنځه وخته مونغونو بيان

تبول پنځه وخته مونغونه په انسان دى
فرض كړى په معراج كښي پاك سبحان دى
د سحر، ماسپڅين، مونغ د مازيگر
خامخا به دا كوى هر يو بشر
د ماسپڅام، ورسره مونغ د ماسخوتن
دا دى فرض د دنييا په هر يو تن
چي آزادوى مسلمان وي او داناوى
بالغ شو مے ورسره هم په دنيياوى
هيڅ څه عذرو رته نه وي د جهان
هيڅ څه عذرنه لري دغه انسان
فرض د مے په دې شرطونو سره مونغ
رب تپلي خپل وختونو سره مونغ
په سحر كښي دى سنت دوه ركعتونه
ورسره آباد ساتي مدام كورونه
دوه دى فرض ورسپسي د شريعت بيا

خامخادغه كول دي هر ساعت بيا
 بي له عنزه درنه پاتي نه شي وروره!
 پابندي كره دوختونو وخت ته گوره
 ماسپيخين كشي دي اول سنت خلور
 هر بشردى كرى ادا دغه په كور
 خلور فرض ورپسي د شريعت دي
 دا دالسي د پاك الله رب العزت دي
 ورپسي دوه دي سنت د پيغمبر ﷺ
 دوه شته نفل ورپسي هم معتبر
 په اول د مازيگر كشي هم سنت شته
 درته پته كه پاك نبى سیرت ﷺ شته
 دوه ، خلور هم نقل شوى په سیرت دي
 نقل شوى په سیرت كشي له حضرت دي
 كه خلور كوى يا دوه په كشي اختيار دى
 شريعت كشي دا عمل د نيغي لار دى
 ورتنه غير مؤكده وائى جهان
 هر طرف ته په دنيا كشي عالمان
 خلور فرض ورپسي د مازيگر دي
 زرگران له زرو قدر نه خبر دي
 فرض درې ركعتنه مونغ كشي د ماينام دي

نقل شو مے شریعت کنبی دا تمام دی
 دوه سنت ورپسی وروستو د حضور ﷺ دی
 نوافل لہ دی نہ وروستو وروستو نوردی
 دوه یا شپہر رکعتہ نفل دلته کنبی دی
 د محشر د پارہ تل پہ کنبی مزی دی
 ماسخوتن کنبی دی اول سنت خلور
 دغہ غیر مؤکدہ دی پہ ہر لور
 خلور فرض ورپسی د رب اکبر دی
 بیاسنت ورپسی دوه د پیغمبر ﷺ دی
 نفل دوه دی ورپسے پہ لراو بر
 غواری دلته نفل کول کتہ یو بشر
 بیاد و ترودری رکعتہ پہ جہان دی
 دا واجب پہ ہر مؤمن او مسلمان دی
 دوه نفلونہ ورپسی شتہ پہ دنیا کنبی
 کتہ زیات والے د جہان غوارے رنا کنبی
 پہ جمعہ کنبی دی اول سنت خلور
 تالیدلے پہ کولوبہ وی ورور
 دوه رکعتہ فرض مونغ دے پہ جمعہ کنبی
 دا لازم پہ ہر بشر دے بناریہ کنبی
 بیاسنت خلور رکعتہ ورپسی دی

د محشر دارن اگانې دې مزي دې
 دوه رکعتنه ورپسې شته دې هم نور
 ادا کړې بڼه په شوق دا په هر لور
 ورپسې شته هر طرف ته دوه نفلونه
 بڼه په شوق سره پکار دې ټول مونغونه

.....

د سنت مؤکده ، غير مؤکده مونغونو بيان
 نوم بڼه تاوی اوریدلې د سنت
 رن اگانې دې د دين د شريعت
 د سنت دې په دوه قسمه د جهان
 مؤکده ، غير مؤکده د جانان ﷺ
 دوه سنت مؤکده د هر سحر دې
 ماسپڅين کښې شپړ راغلی په هر دې
 سنتونه دوه رکعتنه د ماشام دې
 ماسخوتن کښې دوه موجود په هر مقام دې
 تراویح هم تجهد سنت اعمال دې
 رن اگانې هر بشر لره هر حال دې

.....

تعبت بحمد الله تعالى ويتوفيقه ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم وتب علينا
 انك انت التواب الرحيم وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واصحابه
 اجمعين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين . آمين

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**